

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **P. L.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lutego 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku obrońcy skazanego P. L. nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

P. L. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 czerwca 2019 r., sygn. akt III K (...), za przypisane mu czyny z art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczenie to utrzymał w powyższym zakresie w mocy Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt II AKa (...). Od wyroku Sądu Odwoławczego obrońca skazanego wniósł kasację, zawierającą wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy przypomnieć, że wniesienie kasacji samo z siebie nie wzrusza prawomocności orzeczenia i nie wstrzymuje jego wykonania, gdyż zgodnie z art. 9 § 1 i 2 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się niezwłocznie po uprawomocnieniu orzeczenia. Stąd wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku

– w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – może nastąpić tylko w razie wystąpienia okoliczności o charakterze wyjątkowym. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że jest to uzasadnione zwłaszcza wówczas, gdy przemawia za tym ranga i wysoki stopień prawdopodobieństwa zasadności wskazanych w kasacji zarzutów i towarzyszących im okoliczności (postanowienia Sądu Najwyższego z: 23 marca 1996 r., V KKN 11/96; z 30 września 1997 r., II KKN 329/97; z 25 marca 1998 r., II KKN 461/97). Z drugiej zaś strony, uwzględnienie wniosku złożonego w trybie art. 532 k.p.k. jest możliwe, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie, czy wykonywanie, w stosunku do skazanego orzeczonej kary, będzie rodzić dla niego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Możliwość skorzystania przez skazanego z instytucji unormowanej w art. 532 § 1 k.p.k. łączyć więc należy z okolicznościami związanymi z nietrafnością merytoryczną zaskarżonego, prawomocnego orzeczenia, nie zaś z okolicznościami związanymi ze stanem jego zdrowia, sytuacją rodzinną czy innymi społecznie uzasadnionymi względami (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1997 r., V KKN 47/97).

W świetle powyższego Sąd Najwyższy stwierdził, iż złożony w niniejszej sprawie wniosek o zastosowanie instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. nie zawiera tak doniosłych (o nadzwyczajnym charakterze) okoliczności, które jednoznacznie przemawiałyby za jego uwzględnieniem, jednocześnie zaś prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji nie jest ponadprzeciętnie duże. W szczególności warto podkreślić, iż argumentacja skargi stanowi głównie polemikę z ustaleniami faktycznymi, zaś sam wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie został jakkolwiek uzasadniony.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.